

Der udtalte det ærede Medlem, at Gendarmeriet var alt for stort, og endvidere, at det var for daarligt lønnet. Jeg er selv af den Mening, at det mest angribelige Forslag her er Forslaget om Gendarmeriet. Uagtet der spares en Del i Forhold til de nuværende Udgifter, er jeg personlig af den Mening, at vi skulde helst have været længere ned. Jeg har gjort, hvad jeg kunde i saa Henseende. Jeg har forsøgt at faa St. Thomas' Kommune til at gaa med til, at den intet Gendarmeri skulde have, men til Gengæld Statstilskud til Politiet — den Tanke har nemlig for nogle Aar siden været oppe i Kolonialraadet, at det kunde indrettes saaledes —, men da det kom til Stykket, vilde de ikke gaa med dertil. Da der nu fra Guvernøren og begge Kolonialraadene og fra Mænd, der kende de vestindiske Forhold, men ere bosatte herhjemme, og med hvem jeg har konfereret, er fremsat bestemt Erklæring om, at man ikke tør gaa længere ned end til 110 Mand, har jeg ikke villet sprænge det hele derpaa, men jeg har sparet paa Korpset, hvad jeg kunde. Thi deri er jeg enig med det ærede Medlem for Assens, at det er ikke en Bebrejdelse, man skal gøre en Regering eller Finansminister, at man gerne vil spare. Jeg vil gerne spare, hvor jeg kan, naar det er forsvarligt, og jeg mener ikke, det er uforsvarligt, hvad jeg foreslaar af Lønninger. For de menige foreslaas 3 Fr. 25 Bit pr. Dag og saa frit Kvarter, fri Mundering, fri Læge, fri Medicin og Hospitalsbehandling for halv Pris, naturligvis fri Overrejse og fri Hjemrejse og halv Lønning fra den Dag, de antages i Danmark, indtil de rejse. Den nuværende Lønning er 2 Fr. 10 Bits, dette er en Forhøjelse med 50 pCt., og det forekommer mig at være ikke saa ringe, at man uden videre skal kimse derad. Med Hensyn til Underofficererne, hvis Lønninger navnlig det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) paatalte, vil jeg gøre opmærksom paa, at netop paa det Punkt er mit Forslag højere end Kommissionens, medens det for Officererne er noget lavere. Det forekommer mig heller ikke, at en Lønning paa 3,000 Frs. for en Underofficer er rent til at kimse ad. Men i øvrigt er dette af de Ting, der kan tales om. Hvis man i Udvalget siger til mig: Vi ville hellere give nogle flere Penge ud til Vestindien end spare paa Lønninger til Gendarmeriofficererne og -Underofficererne, nu vel, saa siger jeg: Det modsætter jeg mig ikke. Naar det er Bevillingsmagtens Ønske og Mening, at vi skulle give Pengene, vil

jeg ikke modsætte mig det, men jeg mener, at Forslaget, som det er, er forsvarligt, og jeg mener ogsaa at kunne tilraade at vedtage det, som det er.

Det ærede Medlem for Bjerre (J. J. Jensen) var i øvrigt inde paa en Række Enkeltheder, men i Betragtning af Tiden skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem. Jeg vil blot sige, at der er mange Ting, som vi kunne tale om i Udvalget, og naturligvis ogsaa Ting, som vi kunne ændre i dette. Der er Ting, om hvilke jeg kan sige mig selv: Her lægger jeg ingen Vægt paa lige overfor Kolonialraadet, om vi gøre det paa den ene eller den anden Maade; navnlig kan Kolonialraadet ikke have noget imod, at vi forøge vore egne Udgifter, hvis der er Stemmning derfor. Men der er ganske vist ogsaa Ting af den Beskaffenhed i disse Forslag, at jeg maa sige: Hvis vi røre ved det, betragter jeg den Overenskomst, som jeg har sluttet med Kolonialraadet, som brudt, og saa ligger det hele. For mig er det en overordentlig væsentlig Ting, at det, der kommer derover, kende de; at det er, hvad de selv have været med til; at det er, hvad de modtage med Velvillie.

Jeg har kun faa Bemærkninger at gøre endnu. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) havde nogen Interesse for Kommissionens Forfatningsforslag, men jeg forstod ham dog saaledes, at han ogsaa kunde gaa med til det foreliggende. Han var navnlig ilde berørt af, at Officerer og Underofficerer og menige Gendarmere ikke skulde kunne faa Valgret. Det er rigtigt nok, at det er sat ind efter det ene Kolonialraads Ønske, og jeg kan jo godt sige, hvad Tendensen i det Forslag er. Tendensen er den, at man vil ikke, at de danske Embedsmænd skulle have eller faa for stor Indflydelse paa Ledelsen af Øerne. Der har været anket saa ofte over derovre, at det har været Embedsmændene, der styrede, og at Befolkningen kom alt for lidt til at gøre sig gældende, og det er et Udslag heraf, naar dette Forslag er fremkommet fra Kolonialraadets Side. Hertil kommer, at efter Gendarmeriforslaget skulde Officerer og menige ordinært kun blive der i 3 Aar, træde ud af Nummer i Hæren, medens de rejse derover, og træde ind igen, naar de komme hjem. Det vil alt saa sige, at der hviler noget midlertidigt over deres Ophold derovre, og da dette Ønske fremkom med Anbefaling fra Guvernøren, mente jeg ikke at kunne modsætte mig, at man satte det ind. Det er